

Egységben vagy szétszóródva

A nemzeti Pantheon szomszédságában, a Hét Vezér vérszerződésének emblematikus helyéhez közel Ópusztaszer 91C erdőrezsletben, a Föld Napján, ismét ünnepre gyűlt össze a magyar erdészársadalom. Magyarország erdőgazdasági célú területe elérte a 2 millió hektárt, erdősültsége a 20 %-ot. Hazánk ezeregyszáz éves történetéhez mindig szervesen illeszkedő erdőgazdálkodás újabb határkövét tette le. A találkozót bevezető „A kilenc csodaszarvas” c. ballada korlátot és megalkuvást nem ismerő történetének aktualitása és művészi tolmácsolása, az ünnepi beszédek mérték-tartása, de az erdő örök megújulását jelképező emlékoszlop avatása is, mind-mind méltó keretül szolgáltak. A novemberi napsütés meleget és derűt sugárzó erejével ajándékozta meg a szép számú résztvevőt, jó megvilágításba helyezve az ünnepség díszletét szolgáló alföldi erdőket. Minden adott volt ahhoz, hogy a magyar erdészet több évszázados munkájának látványos eredményét önfeledten ünnepelje. Az ünnepség hangulatába azonban diszsonáns hangok is vegyültek. Elnöki köszöntőm ünnepélyességét is az aggodalmak és a jogos elvárások megfogalmazásával törtem meg.

Mindezt a 2118/2006 (VI.30.) Korm. határozat váltotta ki, mely az államháztartás hatékony működését elősegítő szervezeti átalakításokról és az azokat megalapozó intézkedésekről dönt, így

2007. január 1-jei hatállyal

az Állami Erdészeti Szolgálat (ÁESz) 10 területi Igazgatóságát megyeszékhelyenként az összevont FVM szakigazgatási szervbe integrálja.

Mielőtt a határozatnak a magyar erdőkre és az erdészszakmára kiható veszélyeire kitérek, egy fontos elvi kérdésben állást foglalok. Meggyőződésem, hogy a jelen reform erdészeti vonatkozásaihoz felelősen gondolkodó erdésznek nincs köze. Ha van, az nem erdész! Létrejött a változtatás elveiből kiinduló – az erdészeti igazgatás speciális voltát figyelmen kívül hagyó – megfontolás eredménye. Mánmost, ha ez így történt, akkor minden olyan szakmai információ közreadása kötelező, mely segíti a felelős, a szakmát nem ismerő döntéshozókat a jó irányba vivő „erdei ösvény” megtelelésében.

Milyen tényezők erősítenek bennünket a jelzett verdikt elutasításában? A sikeres, máig ható erdőbővítő, erdővédő és erdőszerező múlt, a jelen vitathatat-

lan eredményei és a határozott jövőkép – minden külső segítség nélkül.

Elfogadom, ha in medio virtus, az erény útján tudnánk haladni, erdészeti igazgatásunk vitelének árnyalt módozatairól is lehetne párbeszédet folytatni. De most nem ennek van itt az ideje. Hazánk rendszerváltás utáni zavaros világa negatívan hat az egész erdészeti ágazatra. Épp ezért, ne sértődjön meg sem állami, sem magán erdőgazdálkodó, ha azt mondom, hogy az erdő védelme érdekében nélkülözhetetlen – mindegyik gazdálkodónál más-más okból – az ÁESz-nek a mainál még fokozottabb jelenléte. Most akarják átszervezni az alapokat jelentő szervezetet? Most, amikor a felelős Kormányzatnak, az erdészeti ágazatért felelős minisztere Európában egyedülálló tettként könyveli el erdőterület-gyarpodásunkat. Az is volt, hisz a Trianon és a II. Világháború hazánkat és ágazatunkat sújtó mélységes katasztrófájából úgy állt talpra a magyar erdészet, hogy 1990-ig 600 ezer hektárral, utána napjainkig további 170 ezer hektárral növelte a magyar erdők területét. Így hazánk területének több mint $\frac{1}{5}$ -én (21,5 %) – termőterületének több mint $\frac{1}{4}$ -én (26 %) –, erdőgazdálkodás folyik.

Talán nincs is olyan ágazata az országnak, amely a rendszerváltás során úgy tudta megőrizni működőképességét, hogy közben képes volt megfelelni a folyamatosan változó gazdasági, szakmai és társadalmi elvárásoknak is. Mindehhez szükség volt egy megbízható szakhatósági háttérre, amelyet a többszáz éves múltat maga mögött tudó ÁESz magas szinten képvisel.

Mit kell még tennünk erdészeknek,

hogy végre a mindenkori hatalom elfogadja nagykorúságunkat. Akár az ökológia, akár az ökonómia „fegyverét” hívjuk segítségül – egyre megy. Itt a józan ész azt diktálja, hogy a nemzet oly fontos kincsestára, az ERDŐ mellett szolgálatot teljesítő ERŐT nem gyengíteni, hanem egységben – mással nem fellazítva – tovább kell erősíteni, akár egy régóta várt erdész szakállamtitkárral is.

Ezen sorok szellemi háttérével indultam el a jó ügy szolgálatára tisztemből eredő felhatalmazással, szakmai meggyőződésből, melynek eddigi állomása-it közreadom.

2006. VII. 19. Részvétel a Magyar Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottság Erdészeti Albizottság ülésén.

2006. VII. 24. OEE-MEGOSZ közös szakmai javaslata az FVM és az Erdészeti Albizottság felé.

2006. IX. 05. OEE-MEGOSZ közös látogatása az Országgyűlés elnökénél.

2006. IX. 07-09. Részvétel és egyeztetés az országos Erdőrendezési Napokon.

Véleménycsere az FVM miniszterrel az alábbi alkalmakkor:

2006. IX. 10. – Nyíregyháza,

2006. X. 16. – Budapest,

2006. XI. 09. – Ópusztaszer.

2006. X. 17-18. – levélváltás a pénzügyminiszterrel.

2006. XI. 18. – levél a pénzügyminiszternek.

Meg vagyok győződve arról, hogy az erdészeti ágazatról hozott bármilyen döntés, így a napjainkra tervezett is, csak akkor jó, ha az erdő érdekében születik.

Dr. Pethő József
az OEE elnöke

